

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219010410
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4219010410.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci obžalovaného L. N., pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b/, odsek 4 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného L. N. proti rozsudku Okresného súdu Komárno sp.zn. 3T/36/2019 zo dňa 08.12.2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21.07.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného L. N. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 08.12.2020 sp.zn. 3T/36/2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného L. N. (ďalej len „obžalovaný“) za vinného zo spáchania zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b/, odsek 4 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 145 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa XX. decembra XXXX v čase okolo XX.XX hod. v obci Q. B. číslo XXXX spoločne s už odsúdeným T. U. rozkopali drevené vchodové dvere na ľavom boku rímskokatolíckeho kostola M. U. L., po čom sa dostali k ďalším dverám bielej farby vedúcim dovnútra kostola, ktoré sa im nepodarilo otvoriť a z toho dôvodu prešli na pravú stranu kostola, kde vykopli stredovú výplň drevených vchodových dverí, cez ktorý otvor vo dverách o rozmeroch 74 x 100 cm vnikli do vnútorného priestoru kostola, odkiaľ strhnutím zo stien odcudzili štyri kovové pokladničky čiernej farby o rozmeroch 25x15x10 cm určených na milodary, s ktorými odišli do katolíckeho cintorína v blízkosti kostola, kde drevenou latou na nich vylomili zámky, vybrali z nich finančnú hotovosť vo výške 250,- Eur, ktorú si rozdelili na polovicu, pokladničky zahodili do burinového porastu v zadnej časti cintorína a odišli preč, pričom v čase niekedy po polnoci dňa XX. decembra XXXX sa vrátili do kostola cez ten istý otvor v bočných vchodových dverách na pravej strane kostola a zo stolíka pri oltári odcudzili jeden zosilňovač značky Professional Power Amplifier O Q P., jeden mixážny pult značky MS - 5 Channel Mixer, sériového čísla XXX, XX V AC s adaptérom značky Q. ZN XX/XXX a jeden mixážny pult značky L K. L., sériového čísla L ktoré veci ukryli doma vo dvore a nasledujúci deň predali, čím D. cirkvi, farnosti Q. B. so sídlom v Q. B., L. číslo XXX, okres B., I.: XXXXXXXX spôsobili škodu odcudzením pokladničiek s finančnou hotovosťou a audio zosilňovacej techniky v celkovej výške 560,- Eur a poškodením oboch drevených vchodových dverí v celkovej výške 360,- Eur.

Za tieto trestné činy uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a za zistenia poľahčujúcej okolností podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Obžalovaný podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd prvého stupňa zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/18/2020 zo dňa 12.03.2020 a trestného rozkazu Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/40/2020 zo dňa 18.06.2020 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na

tieto výroky obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej Rímskokatolíckej cirkvi, farnosti Q. B. škodu výške 920 € a podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody bola poškodená odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o treste, ktoré odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V písomnom odôvodnení zdôraznil, že na pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Je toho názoru, že u jeho osoby je možné aplikovať ustanovenie § 39 a nasledovné Trestného zákona a to s poukazom na to, že je síce pravdou, že trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/18/2020 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, avšak tento trest vykonal a preto sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Preto je toho názoru, že súd mu nemal ukladať súhrnný trest odňatia slobody, ale mu mal uložiť za jeden zločin a jeden prečin úhrnný trest odňatia slobody bez aplikácie § 41 odsek 1 Trestného zákona. Z uvedených dôvodov má za to, že jeho odvolanie je dôvodné, a preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o treste zrušil a uložil mu trest odňatia slobody, ktorého výkon podmienienečne odloží.

Na verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa obžalovaný nedostavil, a preto toto bolo za splnenia podmienok uvedených § 293 odsek 5 Trestného poriadku vykonané v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania, pričom navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť za súčasného použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu v zmysle ustanovenia § 39 Trestného zákona.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhol podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť, pretože odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné. Poukázal na to, že u obžalovaného neexistujú také okolnosti prípadu alebo pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali použitie tzv. zmierňovacieho ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona. To, že skorší trest bol vykonaný nemá vo vzťahu k tomuto konštatovaniu relevantný význam. V zmysle ustanovenia § 42 odsek 3 Trestného zákona by súhrnný trest nebolo možné uložiť iba za predpokladu, že by skoršie odsúdenie bolo takej povahy, že by sa na páchatela hľadelo ako keby nebol odsúdený, čo však v predmetnej trestnej veci nie je možné. Uloženie samostatného trestu, ktorého sa obhajoba domáhala, by v podstate bolo neprospech obžalovaného, pretože do uloženého súhrnného trestu odňatia slobody sa mu započítava už vykonaný trest odňatia slobody.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu. V dôsledku toho súd prvého stupňa nevykonával dokazovania ohľadne jeho viny a prijal jeho vyhlásenie o vine.

Z dôvodu prijatia vyhlásenia o vine obžalovaného, ako i skutočnosti, že odvolanie obžalovaného bolo podané iba čo do výroku o treste a prokurátor odvolanie nepodal, výrok o vine citovaného rozsudku nadobudol právoplatnosť a nebol tak predmetom preskúmvacej povinnosti odvolacieho súdu.

Po preskúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom, krajský súd zistil, že súd prvého stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona, správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l/ Trestného zákona. Pri ukladaní súhrnného trestu súd prvého stupňa následne postupoval podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona.

Neušlo pozornosti krajského súdu to, že súd prvého stupňa pochybil, keď vo výroku o treste neprihliadol na príťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písmeno h/ Trestného zákona - obžalovaný spáchal viac trestných činov, ktorá príťažujúca okolnosť sa použije pri ukladaní úhrnného a súhrnného trestu. Pri

vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností potom prvostupňový súd mal vychádzať zo zákonnej trestnej sadzby 3 roky až 10 rokov bez použitia ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona o znížení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. V zmysle § 322 odsek 2 Trestného poriadku veta druhá, v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, preto odvolací súd keďže prokurátor odvolanie nepodal, toto pochybenie súdu prvého stupňa v odvolacom konaní nemohol napraviť.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a i ostatných občanov, pričom ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenia páchatel'a (retribúcia).

Odvolací súd s poukazom na uvedené poukazuje na správne odôvodnenie súdu prvého stupňa, že v prípade obžalovaného bolo nutné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 3 roky, t.j. na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, ktorú výšku trestu krajský súd nepovažuje za prísnu (skôr naopak), a to vzhľadom na jeho trestnú minulosť a počet skutkov obdobného charakteru, ktorých sa dopustil, ako i na to, že prejednávany skutok a skutky uvedené v trestných rozkazoch Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/40/2020 a Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/18/2020 sa dopustil v priebehu 9 mesiacov (dňa 18.12.2018, 30.06.2019 a 15.09.2020). Z registra trestov teda vyplýva, že sa jedná o špeciálneho recidivistu dopúšťajúceho sa majetkovej trestnej činnosti, najmä trestného činu krádeže, ktorý pácha v krátkych časových intervaloch.

Krajský súd trest uložený súdom prvého stupňa považuje za spravodlivý, primeraný a naplňujúci účel trestu tak z pohľadu generálnej ako i individuálnej prevencie. Uložený trest zohľadňuje osobu obžalovaného, povahu spáchaného skutku, jeho závažnosť a trestnú minulosť obžalovaného. Z uvedených dôvodov odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, pre ktoré by bolo možné v zmysle ustanovenia § 39 Trestného zákona u obžalovaného mimoriadne znížiť dolnú hranicu trestnej sadzby.

Nadriadený súd súčasne konštatuje, že súd prvého stupňa správne zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného spočívajúce v tom, že sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený, pretože trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/18/2020 vykonal a súd mu nemal ukladať súhrnný trest, krajský súd uvádza (ako správne konštatoval prokurátor v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného), že odsúdený nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal 14.3.2020, v osobe obžalovaného sa nejedná o mladistvého, a na zahľadzenie tohto odsúdenia sa vzťahuje ustanovenie § 92 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku. Odsúdenie na nepodmienečný trest odňatia slobody sa u dospelého odsúdeného nikdy nezahladzuje zo zákona jeho vykonaním. Postup navrhovaný obžalovaným, aby mu bol namiesto jedného zákonného súhrnného trestu za zbiehajúce sa trestné činy, uložený ďalší trest, by bol uložený jednak v neprospech obžalovaného a jednak v rozpore s ustanovením § 42 odsek 1 Trestného zákona.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné, a preto ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.